

מ"ת 32345/12/21 - מדינת ישראל נגד נימר נעארנה

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 32345-12-21 מדינת ישראל נ' נעארנה (עציר)
תיק חיצוני: 847342/2021
לפני כבוד השופט מוחמד עלי
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב נימר נעארנה (עציר)

החלטה

1. בהחלטתי מיום 26.12.21 הוריתי על מעצר המשיב עד תום ההליכים. החלטתי ניתנה לאחר שנגד המשיב הוגש כתב אישום, לו נלוותה בקשה למעצר עד תום ההליכים. בכתב האישום יוחסו למשיב עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן חוק העונשין); נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338 (א) (1) לחוק העונשין; חבלה במזיד לרכב לפי סעיף 413 ה' לחוק העונשין; הפרעת שוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין; נהיגה כשברמזור אור אדום, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961; נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה נוסח חדש.

2. לאחר מתן ההחלטה הגיש המשיב בקשה "לקציבת ימי המעצר". הילוכה של הבקשה הוא זה: משפטו של המשיב לא יחל בקרוב; יש מקום לאמוד את העונש הצפוי אם יורשע המשיב והדבר אפשרי על ידי מותב זה שנחשף לחומר הראיות; קציבת ימי המעצר תסיר את חוסר הוודאות האופף את המשיב בשלב זה לגבי התארכות משפטו; וכך יימנע סיכון כי המשיב יודה בתיק העיקרי משיקולים זרים. הסנגור המלומד פירט את התשתית המשפטית שלדעתו תומכת בעמדתו. בין היתר הפנה לכתביה תיאורטית ענפה באשר לסיכונים שעשויים להתרחש במהלך ניהול ההליך הפלילי.

3. המבקשת מתנגדת לבקשה ומפנה בין היתר לקביעותי בהחלטה בדבר מעצר המשיב עד תום ההליכים, ולמסוכנות הנשקפת ממנו, הנלמדת מנתוניו של המשיב. כמו כן הפנתה המבקשת לכך שהקראה קבועה ליום 5.1.22. המבקשת חלקה על כך שניתן בשלב זה לאמוד את העונש הצפוי למשיב וחלקה על ההנחה כי ניהול המשפט הפלילי יארך מספר שנים. המבקשת סבורה כי הדין קובע מסגרת לקציבת ימי המעצר, לפי סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996.

4. דין הבקשה להידחות ואין לי אלא להפנות להחלטתו של כב' השופט סילמן שניתנה בעמ"ת 23032-10-21 **סטיליס נ' מדינת ישראל** (13.10.2021) על הנימוקים שבה.

5. הטעם המרכזי שמעלה הסנגור לצורך בקציבת המעצר, הוא הסיכון כי ייווצר יחס לא מידתי בין משך המעצר לבין הענישה הצפויה. אמנם המדובר בשיקול רלוונטי, אולם אין הוא השיקול היחידי שיש לשקול במסגרת דיון לבקשה

למעצר עד תום ההליכים. השאלה המרכזית לה נדרש בית המשפט שדן במסגרת מעצר עד תום ההליכים היא שאלת הסיכון הנשקף מן הנאשם. כפי שפירטתי בהחלטתי הקודמת, קיימת עילת מעצר של מסוכנות שמצדיקה מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. ודוק, כפי שגם הערתי בהחלטתי, אינני שולל אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר ככל שתוצג חלופת מעצר ראויה.

6. אינני שותף לעמדת הסנגור כי קציבת ימי המעצר מראש יש בה כדי לצמצם את הסיכון כי המשיב יודה משיקולים זרים; למצער - חשש זה לא קיים בתיק הנוכחי. במלים אחרות, טוען הסנגור כי הימצאות המשיב במעצר, עשויה לגרום לו לקבל החלטה להודות במעשים שלא ביצע. חשש זה לא מתקיים בנסיבות המקרה שלפנינו, בשים לב לתשתית הראייתית שקיימת ודומה, כי הבקשה לקציבת ימי המעצר טומנת בחובה, הנחה כי קיים סיכוי להרשעת המשיב בשים לב לראיות הקיימות. לו היה המדובר במצב בו נגד המשיב אין ראיות לכאורה או כי הראיות קלושות, הרי הדבר היה מוצא ביטוי במסגרת האיזון שבית המשפט צריך לערוך בדיון בבקשת המעצר עד תום ההליכים.

7. זאת ועוד, כפי שציין כב' השופט סילמן בעניין סטיליס: **"הצמדת גג למשך המעצר עלולה לפגוע בהליך, בניהולו וליצור מעין מניפולציות, כאשר קיים כלי מובהק בדמות בקשה לעיון חוזר לשקלול אותם דברים בדיוק"**. ואכן, דומה כי ראוי לא לקבוע מסמרות מראש גם לגבי תקופת המעצר ולהותיר את הדיון, ככל שיהיה צורך, מעת לעת, למסגרת של בקשות לעיון חוזר ככל שההליך יתארך או יחול שינוי נסיבות שמצדיק עיון חוזר בבקשת המעצר. מכל מקום, ההקראה בתיק העיקרי קבועה בעוד מספר ימים ולא ברור מנין נובע חשש להתארכות ההליך המשפטי באופן שמצדיק מתן מענה מראש לחשש להתארכות ההליך.

8. לבסוף, ההנחה כי בית המשפט יכול בשלב זה לקצוב את העונש, לא נקייה מספקות, למרות שבית המשפט נחשף לנתונים רבים. אין צורך להרחיב על מורכבותו של הליך גזירת העונש ועל השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לגזור את העונש.

9. לפיכך אני מחליט לדחות את הבקשה לקציבת ימי המעצר.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד טבת תשפ"ב, 28 דצמבר 2021, בהעדר הצדדים.